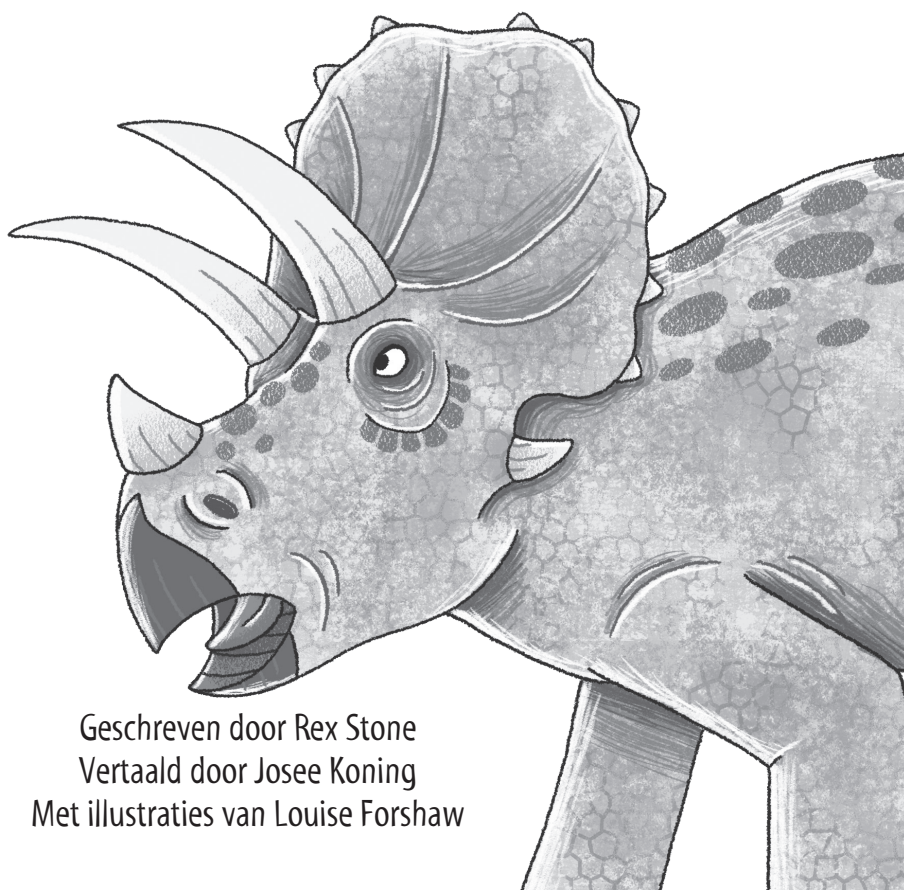

DINOSAURUS CLUB

Op de vlucht met de Triceratops

Geschreven door Rex Stone
Vertaald door Josee Koning
Met illustraties van Louise Forshaw

INHOUD

Hoofdstuk 1.....	4
Hoofdstuk 2.....	18
Hoofdstuk 3.....	32
Hoofdstuk 4.....	46
Hoofdstuk 5.....	58
Hoofdstuk 6.....	68
Tijdslijn dinosaurussen.....	82
Dinowereld.....	84
Dossier triceratops.....	86
Dossier alamosaurus.....	88
Dossier champsosaurus.....	90
Quiz.....	92
Termenlijst.....	94

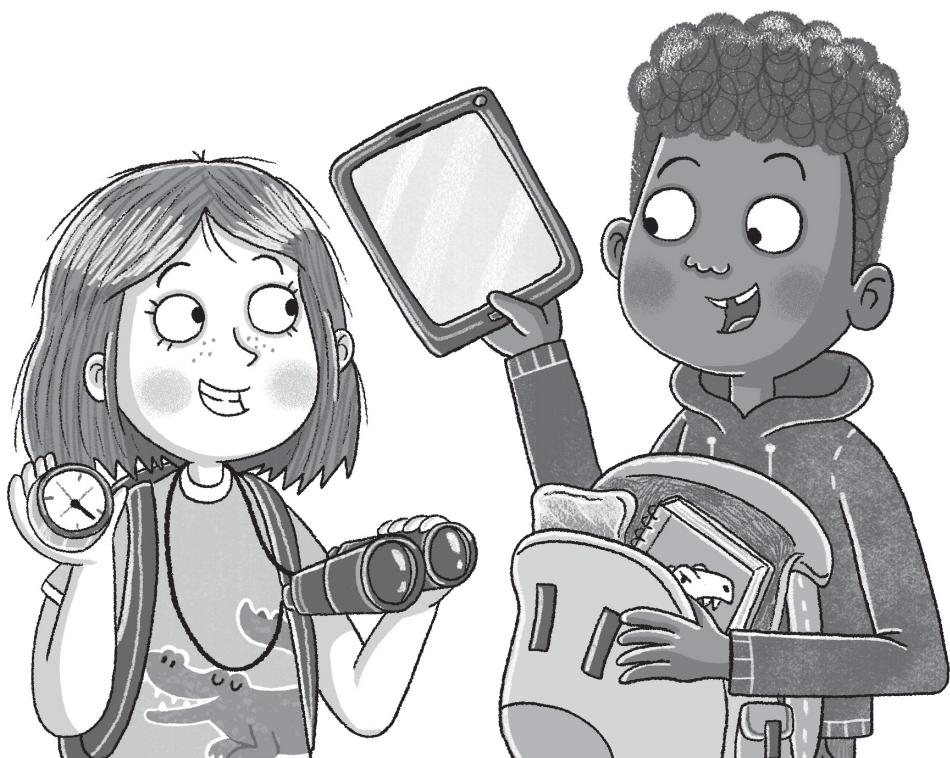

Sam Peters rende over het strand van Ammonietenbaai naar zijn nieuwe beste vriendin.

‘Heb je alles?’ vroeg Tess Kleiweg. Ze sprong van een rots. ‘Ik heb mijn verrekijker en kompas bij me.’

Sam deed zijn rugzak af en zocht naar zijn fossielengereedschap. ‘Ik heb mijn zakmes, mijn schrift... mijn tablet uiteraard!’

Sam ging nooit op pad zonder zijn tablet, voor het geval dat hij contact moest opnemen met de Dinosaurus Club – een wereldwijd netwerk van kinderen die gek waren op alles wat met de prehistorie te maken had. ‘Ik heb ook boterhammen meegenomen,’ zei Sam. ‘Met kaas en opa’s zelfgemaakte sambal. Daar ga je vuur van spuwen!’

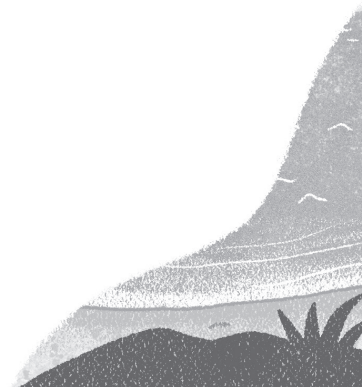
‘Ik kan niet wachten tot we terug zijn in onze grot,’ zei Tess.

‘Je bedoelt dat je niet kunt wachten tot we terug zijn bij de dinosaurussen!’ zei Sam terwijl ze samen over het strand renden.

Sam had Tess pas gisteren leren kennen. Samen hadden ze het grootste geheim van Ammonietenbaai ontdekt: een adembemende wereld met levende dinosaurussen!

Eerst had Sam een aantal versteende dinosauruspootafdrukken gevonden, en die hadden hen naar een plek verplaatst waar nog steeds dinosaurussen leefden.

‘Het is moeilijk om zoiets groots geheim te houden,’ zei Tess.

‘Mijn broertje blééf maar vragen stellen over wat ik had gedaan.’

‘Ja, hè?’ antwoordde Sam. ‘Mijn moeder heeft vanochtend een schedel van een triceratops voor het museum binnengekregen, en ik moest steeds denken aan de echte triceratops die we gisteren zagen.’

Sam en zijn moeder waren bij zijn opa ingetrokken in de oude vuurtoren op de kliffen. Sams moeder, een paleontoloog, wilde de begane grond inrichten als dinosaurismuseum. Ze wist meer over dino-

saurussen dan wie ook, maar ze wist niet welke kleuren een T-rex had – zoals Sam en Tess!

‘Gelukkig kunnen we de Dinosaurus Club alles over Dinowereld vertellen,’ zei Tess.

‘Ik was bang dat ze ons niet zouden geloven,’ zei Sam. ‘Gelukkig doen ze dat wel!’

Sams tablet had de hele avond gebliept van de opgewonden berichten van hun vrienden van de Dinosaurus Club. Dinowereld was nu een officieel clubgeheim.

‘Nog vergeten te vertellen!’ hijgde Sam, toen ze het steile pad naar hun geheime grot beklommen. ‘Ik heb potloden meegebracht om een kaart van Dinowereld te tekenen.’

‘Top,’ zei Tess. ‘We zijn net echte verken-
ners die onbekend terrein in kaart brengen!’

‘En allerlei dinosaurussen zien!’

Ze bereikten de hoge berg zwerfkeien die
naar hun geheime grot voerde en zetten hun
voeten in de spleten ertussen om hogerop te
komen. Eenmaal boven zag Sam in de baai
de boot van de kustwacht waarin zijn opa op
patrouille was.

Sam liep snel de donkere grot in, maar Tess bleef in de opening staan. ‘Stel dat Dinowereld er niet is?’ vroeg ze, ‘dat we alles hebben gedroomd.’

Sam moest lachen. Het geluid galmdde door de grot. ‘Onmogelijk! Die T-rex die we tegenkwamen was levensecht!’ Huiverend van opwinding klikte hij zijn zaklantaarn aan en richtte de lichtstraal op het kleine gat in de grotwand.

Sam deed zijn rugzak af en kroop door het gat naar de tweede grot, waar het krapper was, en pikdonker. Sam en Tess vermoedden dat hier nooit eerder mensen waren geweest.

